

Mødet den 18. Novbr. 1920.

Fraværende: Brøndum, N. Joh. Laursen og Simonsen.

1. (J. Nr. 438—1920). Skrivelse fra Indenrigsministeriet angaaende **Ændringer i Betalingstaksterne for Hospitalerne.**

F o r m a n d e n bemærkede, at Ministeriet ikke vilde gaa med til de Forhøjelser, som Byraadet havde ønsket.

M o u s t e n erklærede, at det var Udvalgets Mening at ville søge en Forhandling med Ministeriet om Taksterne.

F o r m a n d e n vilde saa foreslaa at udsætte Sagen og lade den overgaa til Sygehusudvalget.

Udsattes.

2. (J. Nr. 503—1920). Skrivelse fra Stiftamtet angaaende **Valg af Soretsmedlemmer.**

Fra Stiftamtet forelaa en Skrivelse, hvori meddeltes, at de Medlemmer, hvis Funktionstid udløb 31. Dec. 1920 var følgende:

Konsul E. Bergmann, Aarhus.

Lods B. Holm, do.

Fisker J. Chr. Pedersen, Hou.

Dampskibsekspeditor S. Hansen, Horsens.

Maskinfabrikant H. Vestesen, Aabyhøj.

Fhv. Dampskibsfører Hygom, Aarhus.

Fisker Fr. Aamann, Horsens.

Grosserer L. Hammerich, Aarhus.

Af disse var Fisker J. Chr. Pedersen bortrejst fra Amtet, og i hans Sted var foreslaaet Fisker H. Chr. Færgemann, Hou, medens de øvrige kunde genvælges.

Møller anbefalede at genvælge de øvrige Medlemmer.

Vedtoges.

3. (J. Nr. 531—1920). **Regnskab for Viggo og Julie Voigts Legat for 1919—20.**

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 313—12—10—1920). **Efterbevilling af Overskridelser** i Kloakpumpestationens, Vandværkets og Stadsingeniørens Kontorholds Regnskaber. — 2. Behandling.

Efterbevilling meddeltes.

5. (J. Nr. 314—1920). **Efterbevilling af Overskridelser** vedrørende Ingeniørarbejder ved de militære Etablissementer.

Overgik til 2. Behandling.

6. (J. Nr. 537—1920). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende **Planer for Bebyggelsen ved Hovedbanegaarden.**

Møller erindrede om de tidligere Forhandlinger ved Konkurrencen angaaende Bebyggelsen omkring Hovedbanegaarden. Fra Arkitekt Høeg-Hansen og Stadsingeniøren forelaa nu en detaljeret Plan over Gadeanlæg og Bebyggelse, og denne Plan maatte kaldes ganske udmærket. Taleren skulde ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne, som var kendt af Medlemmerne, men blot berøre den økonomiske Side af Sagen. Spørgsmaalet var da først, om Projektet kunde kaldes økonomisk forsvarligt for Byen. Det kunde ikke undgaas, at de sidste Tider havde kuldkastet mange

Beregninger. Da det løse Overslag blev forelagt, havde man regnet med visse Stigninger, men naturligvis ikke med en saa stor Stigning af Ekspropriationssummen, af Materialier og Arbejds løn, som den var blevet, saa det kunde ikke undgaas, at den Mill. Kr., som man oprindeligt havde tænkt, det vilde koste, blev betydelig overskredet. Til Trods herfor maatte Projektet alligevel siges at være økonomisk forsvarligt for Byen, naar man tog Hensyn til de derved opnaaede Goder. Det var ikke blot de store Stigninger, der havde beredt Vanskeligheder, men endnu mere Pengeknapheden og den høje Rentefod. Man maatte nu ikke af det foreliggende Forslag tro, at Aarhus havde en ny Banegaard om et Aars Tid; det vilde vare flere Aar, før man kom saa vidt. Men man vilde fremme Arbejdet saa meget, som Forholdene tillod. Det havde ogsaa gjort Stillingen økonomisk daarligere, at de Grundarealer, som Byen efter Planen fik til Salg, ikke endnu havde kunnet afsættes, medens man havde regnet med at kunne sælge dem straks. Grundene ved Indgangen til den ny Vej over Kirkegaarden vilde egne sig udmærket til Hoteller og lignende, medens Grundene langs selve Gaden vilde blive nogle af de smukkeste beliggende i Byen. Muligvis vilde der blive en mindre Ændring i Gadelinien ud for den nye Postbygning ved Bruunsbro, hvorefter der skulde forhandles med Staten; men ellers vilde Taleren anbefale den foreliggende Plan til Godkendelse.

Bech udtalte, at naar der var naaet et saa smukt Resultat, skyldtes det dels det udmærkede Grundlag, man havde haft i den afholdte Konkurrence, dels at man havde haft en dygtig Arkitekt, og at han var blevet befriet for Konkurrencens snærende Baand ved den endelige Udformning af

Planerne. Taleren tiltraadte Udvalgsformandens Udtalelser m. H. t. den pekuniære Side. Bane-
gaardspladsen vilde efter det endelige Forslag blive
af rektangulær Form og af Størrelse 160 m lang
og 55 m bred eller ca. det dobbelte af St. Torv.
Stigningsforholdene blev ved den store Opfyldning
særlig fortrinlige, idet selve Pladsen kun vilde faa
et Fald af 1:100; det samme gjaldt for den ny
Kirkegaardsvej. I Ryesgade blev Stigningen 1:50;
medens f. Eks. den nuværende Banegaardsgades
Stigning ud for Dalgasanlæget er 1:22. Fredens-
gade, som egentlig burde hedde Banegaardsgade
helt igennem, vilde ogsaa faa et Fald paa ca.
1:50. Ved Rosenkrantsgade fandtes en mindre
Plads lige overfor Katolsk Kirke, og ved den
østlige Ende af denne Plads vilde der muligvis
blive et stort offentligt Lokale. Gaderne imellem
Ryesgade og Fredensgade blev vandrette. Medens
Ryesgade tidligere var tænkt udvidet til begge Si-
der, var det nu Meningen kun at udvide den til
den ene Side, og der havde uofficielt været for-
handlet med Statsbanerne herom. — Der forestod
nu en Række Forhandlinger, først og fremmest
med Statsbanerne, som ifølge Overenskomsten
havde Ret til at approbere Planerne, og Taleren
tvivlede ikke om, at Statsbanerne vilde være til-
freds med den foreslaaede Løsning. Der skulde
ogsaa forhandles med Professor Wenck om Bane-
gaardsbygningens Facade m. m., bl. a. ogsaa om
at forsyne Bygningen med en lille Vinkelbygning
ved den østlige Ende; muligvis blev der ogsaa
Tale om et Mageskifte med Statsbanernes Admini-
strationsbygning. Der forestod ogsaa Forhandlin-
ger angaaende den ny Postbygning, hvis Facade
man ønskede drejet noget i Gadens Retning. Den
3. Forhandling var angaaende Katolsk Stiftelse,

hvilken Ejendom i sin Tid ikke blev eksproprieret, idet man først vilde udarbejde de ny Planer. De paatænkte Passager langs Kirken havde man udeladt begrundet paa Bekostningen. Der skulde ogsaa forhandles med Hedeselskabet angaaende Flytning af Dalgasstatuen, og det var Meningen at flytte den ind paa Kirkegaarden, hvor den vilde faa en meget værdig Plads. Endelig skulde der forhandles med de tidligere Lodsejere ved Ryesgade og Banegaardsgade, som havde fortrinsvis Ret til Køb af disse Grunde, ligeledes angaaende den midlertidige Leje af den nuværende Biograf-teaterbygning, og endelig med Sporvejsselskabet, idet Linien foreløbig skulde forlægges fra Ryesgade til Kirkegaardsalleen. Taleren haabede, at Selskabets Ledelse her vilde se forstaaende paa Byens Tarv. — Naar disse Forhandlinger var tilendebragt, skulde der tages fat paa Arbejderne i Marken. Grundpriserne for Arealerne ved den ny Gade skulde udregnes, og derefter selve Gaden anlægges, saa at Trafiken til næste Sommer kunde lægges ad den Vej. Samtidig ventede Statsbanerne at have Bruunsbro færdig, og de der paatænkte Basarbygninger kunde opføres. Derefter kom Opfyldning af Banegaardspladsen; men først skulde Bygningernes Vinduer i Stueetagen tilmures, og der skulde sørges for nye Indgange og Lyskasser i Ejendommene, saa de foreløbig kunde benyttes. Taleren vilde varmt anbefale Byraadet at vedtage den foreliggende Plan, hvorefter de omtalte Forhandlinger kunde begynde.

B r a m m e r fandt, at Planen gjorde et meget tiltalende Indtryk; men man var ganske vist i ret høj Grad gaaet bort fra det oprindelige. Der var næppe Tvivl om, at det økonomisk vilde stille sig langt anderledes end oprindeligt tænkt. Det svage-

ste Punkt var, at Bruunsgade ikke skulde fortsætte direkte ad den ny Gade over Kirkegaarden; en Drejning her vilde volde Trafikvanskeligheder, og den brede Indgang til Kirkegaardsvejen blev meget indskrænket ved, at der var afsat Serveringspladser udenfor de paatænkte Hoteller. Der var ogsaa anbragt forskellige Ting paa selve Pladsen, hvorved denne indskrænkedes. Taleren kunde ønske at vide, hvor længe Beboerne i Ryesgade kunde vente at blive boende, om der ikke kunde sikres dem en bestemt Tid, f. Eks. et Par Aar. Forhaabentlig var Udvalget klar over, at de nuværende Bygninger ikke skulde blive staaende alt for længe; for de vilde ikke blive pyntelige med de store Lyskasser. Kvarteret omkring Katolsk Kirke kunde synes at blive for tæt bebygget, og det var en Mangel, at Fortsættelsesgaden fra Kirkegaarden, Asylvej, egnede sig saa daarligt for større Trafik, forhaabentlig blev Sønderalle op til Frederiksgade reguleret og udvidet samtidig med den ny Gades Anlæggelse. Ellers vilde Taleren udtale sin Tilfredshed med den foreliggende Plan og haabede, at det vilde blive muligt for Byen at gennemføre den.

P. P e t e r s e n syntes, at der var ruttet lidt stærkt med Pladsen, idet Banegaardspladsen vist var gjort unødvendig stor. Men ellers vilde Taleren blot spørge Udvalget, om man havde sikret sig, at den finansielle Kilde, man hidtil havde øst af, kunde vedblive at flyde, saa man ikke kørte i Staa og ikke kunde fuldføre Planen.

M ø l l e r takkede Dr. Brammer for den skaaensomme Kritik. Angaaende Bygningerne i Ryesgade kunde man ikke give nogen bestemt Frist for Beboerne, da det til Dels kom an paa Forhandlingerne med Statsbanerne; de kunde i hvert Fald

blive boende til April og maaske ogsaa til Oktober Flyttedag 1921. Hvad Banegaardspladsens Størrelse angik, saa var det en ganske nødvendig Betingelse for gode Trafikforhold. Angaaende den finansielle Kilde, saa havde Udvalget netop her været meget forudseende, idet man i Forvejen havde sikret sig at kunne gennemføre Planen økonomisk set. Men Pengene var jo ikke rentefri, og det var derfor ønskeligt, om man snarest kunde begynde at sælge Grunde.

Formanden antog, at Konsul Petersen havde rejst Spørgsmaalet om den finansielle Side af Sagen, for at Offentligheden kunde faa noget at vide derom, for det var jo behandlet flere Gange for lukkede Døre, og den Side af Sagen var fuldstændig i Orden. Selvfølgelig blev hele Planen meget dyrere, end man oprindeligt havde tænkt, og Taleren vilde ogsaa derfor haabe, at der snart meldte sig Købere til Grundene. Angaaende Dr. Brammers Kritik bemærkede Taleren, at Asylvej var under Udvidelse; men den vilde næppe blive nogen særlig Trafikaare, idet Strømmen sikkert vilde dreje fra den ny Gade ned til Søndergade; hvad Sønderalle angik, saa var Reguleringen af denne indbefattet i Planen. Katolsk Stiftelse var efter Talerens Mening eksproprieret; der var blot ikke fastsat, hvad den skulde koste, idet det var udsat til senere Forhandling med Ejerne af Stiftelsen.

Bech hævdede overfor Dr. Brammer, at den nu foreslaaede Gade igennem Kirkegaarden var langt at foretrække for en Diagonalgade i samme Retning som Bruunsgade. Paa Banegaardspladsen var kun paatænkt en beskeden Kiosk. Taleren gav Borgmesteren Ret i, at Katolsk Stiftelse fak-

tisk var eksproprieret; den modsatte Udtalelse skyldtes en Fortalelse fra Talerens Side.

Planerne godkendtes enstemmig.

7. (J. Nr. 485—1920). **Andragende fra Ejere og Lejere af de endnu staaende Bygninger paa Bispetorvet om Henstand med deres Nedrivning.**

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse kan ikke anbefale, at Andragendet imødekommes.

Møller benviste til det foreliggende Andragende fra Købmand Yhr og hans Lejere. Der blev i Juli Maaned 1917 oprettet en Kontrakt med Yhr, hvorefter Bygningerne skulde fraflyttes og være nedrevne til Juni 1921, saa der havde været Tid nok til at skaffe sig andre Lokaler. Udvalget havde alligevel forhandlet med Yhr om Sagen, idet man havde tænkt sig, at det drejede sig om $1\frac{1}{2}$ —1 Aar; men han havde erklæret, at hvis Nedrivningen ikke kunde udsættes 5—7 Aar, havde det ingen Interesse for ham og Lejerne. Der var imidlertid 2 Parter, som her skulde træffe Afgørelse, nemlig foruden Byraadet den Komité, der i sin Tid skaffede et Tilskud paa ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. som Hjælp til Planens Realisation, og denne Komite holdt bestemt paa, at Bygningerne skulde nedrives til den fastsatte Tid. Udvalget indstillede derfor til Byraadet, at man ikke imødekommer Andragendet, men henholder sig til Kontrakten. — Der havde i den sidste Tid været skrevet en Del i Bladene om, hvornaar dette Arbejde med Torvet skulde paabegyndes, og Taleren vilde derfor erindre om, at der var afholdt en Konkurrence om Arbejdet; de dengang vedtagne Planer vilde i alt væsentlig blive fulgt, og for Tiden var Præmietagerne ved at udarbejde de nærmere Detailler i Sagen. Naar dette var gjort, vilde der straks blive taget fat paa Arbejdet. Hvis man havde begyndt

tidligere og altsaa udført Arbejdet i to Tempi, vilde det være blevet betydelig dyrere.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 538—1920). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om **Erhvervelse af nogle Markarealer Nord for Byen til Gadeanlæg.**

Fra Udvalget forelaa Planer over det vedtagne Gadeanlæg Nord for Byen og den af Parcellens Ejer tænkte Udstykningsplan, hvoraf fremgik, at man ved at følge Kommunens Plan maatte anvende 1589 m² mere til Vejanlæg. Udvalget indstiller derfor at afkøbe Ejeren dette Areal, som han havde tilbudt Kommunen til hans egen Indkøbspris, ca. 1,09 Kr. pr. m² eller ialt ca. 1800 Kr.

Desuden foreslaas følgende Betingelser:

1. De udstykkede Parceller maa kun anvendes til Havebrug. Først naar alle Detailler vedrørende Vej- og Kloakplaner er godkendte af Byraadet og bragt til Udførelse paa tilfredsstillende Maade under dettes Kontrol, maa Bebyggelse finde Sted. Paa Arealet maa kun opføres Villaer.
2. Ved Vejene H—I, K—L, L—O, L—P og K—P skal Bygningerne rykkes 9,42 m tilbage fra Vejmidten. Vej- og Kloakanlægget betales af Grundejerne.
3. Til Anlægget af Vejene A—B—C—D og D—E—F—G, som skal udlægges i henholdsvis 31,4 m og 37,7 m Bredde, skal Grundejerne betale Halvdelen af, hvad en 18,8 m bred Gade vilde have kostet langs deres Facade, og de skal være pligtige til at yde dette Bidrag, naar Kommunen bestemmer sig til at anlægge de nævnte Gader.
4. Samtlige Grundejere skal være pligtige til at deltage til Kvartererets og de omliggende Kvarterers Fælleskloaker efter Byraadets Fordeling.

5. Kommunen forpligter sig til at lægge en 3 m bred Arealstribе langs Linierne A—B, C—D og D—E—F—G, som de tilstødende Grundejere maa benytte, indtil Vejene A—B—C—D og D—E—F—G er anlagte (Se Bilag 4).

6. De i Punkt 1 til 4 anførte Bestemmelser tinglæses paa de respektive Parceller.

Møller erindrede om, at der fandtes en Konkurrenceplan angaaende Bebyggelsen Nord for Byen, og selv om denne jo ikke blev gennemført lige straks, var man nødt til at sikre sig, at Planen kunde blive fulgt. Det var derfor nødvendigt at købe de omhandlede Gadearealer. Sælgeren vilde i saa Fald gerne have Beløbet udbetalt straks, da han ellers maatte forbeholde sig Renter deraf. Taleren vilde derfor henstille, at Byraadet vedtager Indstillingen og derefter stiller Beløbet til Disposition.

Formanden anbefalede Indstillingen, men gjorde opmærksom paa, at Ministeriets Tilladelse til Købet skulde indhentes, før Pengene kunde udbetales.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 510—1920). **Andragende fra Byggeforeningen »Otium« om Tilskud til Opførelse af nogle Villaer.**

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse kan overensstemmende med hidtil fulgt Praksis ikke anbefale Andragendet.

Møller oplyste, at Andragerne havde købt Parceller af Kommunen til Opførelse af Villaer, uden at der dengang var Tale om at oprette Byggeforening og søge Tilskud til Bygningerne. Nu havde de lavet en Slags Byggeforening, men naar man undersøgte Foreningens Love, viste det sig, at den ikke svarede til det, som man ellers forstod ved Byggeforeninger, der kunde tilkomme

Stats- og Kommunitilskud, idet hver byggede sin Villa og forbeholdt sig Ret til Udleje og eventuelt Salg o. s. v. Det var et Slags Andelsforetagende, men ikke nogen Byggeforening i egentlig Forstand, og hvis Byen skulde give Tilskud her, var man nødt til ogsaa at gøre det i mange andre Tilfælde, hvor det før var nægtet, saa det kunde let blive økonomisk uoverkommeligt for Kommunen. Af disse Grunde kunde Udvalget ikke anbefale at yde noget Tilskud.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 462—1920). **Ekspropriation af en Del af Ejendommen Fiskergade Nr. 82.**

Møller henviste til de tidligere Forhandlinger om denne Sag. Nu var Ekspropriationen foretaget, og man maatte vel saa gaa ud fra, at Beløbet, 9500 Kr., kunde anses for passende. Udvalget havde skrevet til Taksatorerne og forespurgt, om Ekspropriationen gjaldt baade Arealet og den derpaa liggende Baghusbygning, hvilket var Udvalgets Opfattelse, og saafremt dette var Tilfældet, vilde Taleren anbefale at slutte sig til Ekspropriationen.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 387—1920). Indstilling fra Dyrtidsudvalget angaaende **Anvendelse af Loven af 28. Jnni 1920 om Understøttelse til arbejdsløse Fiskere.**

Fra Ministeriet forelaa en Skrivelse, hvori udtales, at Loven omfatter alle Fiskere, der driver Saltvandsfiskeri som Erhverv, derunder ogsaa lønnede Medhjælpere, for saa vidt de iøvrigt opfylder Lovens Betingelser.

Dyrtidsudvalget anbefaler, at Loven bringes til Anvendelse saaledes, at eventuel Understøttelse udbetales gennem Hjælpekassen.

P. Petersen havde ikke skiftet Standpunkt, siden Sagen sidst blev behandlet. Selv om Mini-

steriet mente, at Loven gjaldt ogsaa for Aarhus, blev det Kommunalbestyrelsens Sag at træffe Bestemmelse. Der var jo ikke sket noget ekstraordinært med Aarhusbugten, som forhindrede Fiskeriet, og der var ingen Grund til at give Fiskerne en Særstilling, det kunde let faa farlige Konsekvenser. Staten betalte ganske vist $\frac{2}{3}$ af Udgiften, men alle var jo Part deri, og det var ikke nogen særlig Grund til at gaa med til Bevilningen.

Christensen fastslog, at det kun drejede sig om ca. 3000 Kr. for Kommunen, og da der faktisk fandtes Arbejdsløshed blandt Fiskerne, vilde det i alle Tilfælde blive billigere for Kommunen at yde Understøttelse efter en Lov, hvorved Staten refunderede $\frac{2}{3}$ af Udgiften, end hvis Kommunen alene skulde betale det. Taleren vilde derfor anbefale at vedtage Indstillingen.

Salling forstod ikke, hvorledes der kunde blive Arbejdsløshed blandt Fiskerne, for Fiskebestanden i Aarhusbugten var sikkert den samme som tidligere, og Fiskeforbruget i Byen ligeledes. Der var vist kun een større søgaaende Baad i Aarhus, som drev Eksportfiskeri, og det var særlig dette, der var Tale om i Loven. Taleren kunde ikke stemme for Forslaget.

Formanden bemærkede, at hvis der ingen Arbejdsløshed var, skete der jo ikke noget, for saa vilde der ikke blive udbetalt nogen Understøttelse.

Christensen sluttede sig hertil. Naar Fiskerne var daarligt stillede, skyldtes det nærmest, at de ikke kunde faa det fulde Udbytte af Fangsten, og tillige tog den dyre Olie meget af Fortjenesten.

Formanden vidste ikke, om der var Arbejdsløshed blandt Fiskerne, men haabede, at Hjælpekassen nøje vilde overveje de enkelte Tilfælde, før der blev Tale om Understøttelse.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 525—1920). Indstilling fra Dyrtidsudvalget angaaende **Anvendelsen af den ny Dyrtidslov.**

Fra Hjælpekassen forelaa følgende Skrivelse:

»Da Lov Nr. 124 af 29. Marts 1920 er ophevet med Udgangen af Oktober Maaned, og en ny Dyrtidslov er vedtaget af Rigsdagen for de 5 Vintermaaneder, tillader Bestyrelsen for den kommunale Hjælpekasse sig at rette en enstemmig Opfordring til det ærede Byraad om snarest mulig at træffe Foranstaltninger i saa stor Udstrækning som muligt i Henhold til nævnte Lov«.

Fra Udvalget forelaa derefter følgende Indstilling:

»Idet Udvalget herved tilbagesender Skrivelse fra Hjælpekassen om Anvendelse af den ny Dyrtidslov, skal Udvalget anbefale det ærede Byraad, at det i nævnte Lovs § 2 omhandlede Beløb, 2 Kr. pr. Indbygger, stilles til Raadighed for Hjælpekassen saaledes, at Beløbet udbetales til Hjælpekassens Bestyrelse maanedsvis.«

Indstillingen vedtoges.

13. (J. Nr. 540—1920). Indstilling fra Udvalget angaaende **Ændringer i Kommunalvedtægten.**

Formanden gennemgik de forskellige Ændringer, hvoraf saa godt som alle var redaktionelle og en naturlig Følge af de senere Love angaaende Byernes Styrelse. Af vigtige Ændringer fandtes egentlig kun Forslaget om Udvidelse af Byraadsmedlemmernes Antal til 21. Ligeledes foresloges det, at forskellige Afsnit i den gamle Vedtægt,

f. Eks. angaaende Ligningskommissionen, Skattevæsenet, Brolægningsvæsenet, Lønforholdene o. s. v. helt udgaar af Vedtægten, idet der blot henvises til de særlige Regulativer angaaende disse Sager. — Hvis nogen ønskede at stille Ændringsforslag til det foreliggende, maatte disse indgives inden førstkommande Tirsdag, saa vilde Forslaget komme til 2. Behandling i et følgende Møde.

Brammer udtalte, at det nuværende Medlemstal i Byraadet havde været gældende i en meget lang Aarrække, og siden det blev fastsat, var Byen vokset stærkt, og Vælgertallet meget forøget ved Kvindernes Valgret. Der havde derfor været Grund til at forøge Medlemstallet noget mere. Taleren henstillede til Udvalget at overveje dette.

Formanden mente, at naar 19 Medlemmer hidtil nogenlunde havde kunnet passe Sagerne, vilde 21 sikkert ogsaa være i Stand dertil. Tillige var der den praktiske Side af Sagen, at der i Byraadssalen kun var Plads til 21 Medlemmer, hvis den ikke helt skulde omforandres.

Sagen overgik til 2. Behandling.

14. (J. Nr. 11¹⁸—1920). **Købekontrakt** med Murer E. Nøhr angaaende en Villagrund ved Holger Drachmannsvej.

Godkendtes.

15. (J. Nr. 11⁸—1920). **Købekontrakt** med Værkmester M. Christensen angaaende en Tillægsparcel til hans Villagrund ved Viborgvej.

Godkendtes.

16. (J. Nr. 22⁸⁰—1920). **Købekontrakt** med Møller S. Albrecht Hansen angaaende en Tillægsparcel til hans Villagrund ved Lindevej.

Godkendtes.

17. (J. Nr. 433—1920). **Skrivelse fra Statsbanerne angaaende Tilbud om Tillægsbetaling for leveret Elektricitet.**

Anbefalet af Belysningsudvalget.

Christensen anbefalede at modtage Tilbudet om Tilbagebetalingen, der beløb sig til 59452,11 Kr. for Aaret 1919—20. Byen havde hidtil haft en meget ufordelagtig Kontrakt med Statsbanerne, som egentlig kun hjemlede Kommunen Ret til en Pris af 13—15 Øre pr. K. W.; men ved denne Tillægsbetaling kom man op paa ca. 25 Øre, hvorved Kommunen omtrent fik sin Udgift dækket. Fra 1. April 1920 forelaa en ny Kontrakt, som gav Byen en Pris, der svarede til Produktionsprisen + Renter og Amortisation.

Indstillingen vedtoges.

18. (J. Nr. 393—1920). **Andragende fra J. S. Østerdahl, Silkeborg, om Holdeplads for en Automobilomnibus paa Bispetorvet.**

Brolægningsudvalget anbefaler at bevilge Andragendet paa de sædvanlige Betingelser.

P. Petersen meddelte, at Andrageren ønskede Tilladelse til at holde paa Torvet noget længere end almindeligt, indtil han kunde faa en Garage, og Udvalget var gaaet ind derpaa, imod at han foreløbig betalte 20 Kr. ekstra pr. Maaned.

Indstillingen vedtoges.

19. (J. Nr. 520—1920). **Andragende fra H. Th. Bruun om Autorisation som Fæstemand.**

Formanden oplyste, at der forelaa en Skrivelse fra Arbejdsanvisningskontoret, som udtalte, at da det offentlige havde oprettet Arbejdsanvisningskontorer, maatte det antages at være Meningen, at de private Fæstekontorer efterhaanden skulde bortfalde. Taleren vilde anbefale, at man

svarede overensstemmende hermed og altsaa ikke anbefalede Andragendet.

Kunde ikke anbefales.

20. (J. Nr. 2¹⁶²—1920). Andragende om **Dispensation fra W. C. Regulativet** for Overlægeboligen ved den jyske Fødselsanstalt.

Bevilgedes.

